

Józef Robakowski

Video (1980)

Moje realizacje video traktuję jako zapis własnej świadomości. Są one, podobnie jak inne dokonania, śladami moich wątpliwości. Nie o obraz sztuki tu chodzi, ale o możliwość aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym. W swej pracy staram się unikać jakichkolwiek nacisków telewizji komercyjnej, jej interesowności i „wytartego” języka. Pragnę za wszelką cenę ochronić swoją niezależność. Zadaję sobie pytanie: w jaki sposób tę niezależność poprzez video manifestować? Moje video to niewątpliwa szansa niezmiernie osobistej i intymnej pracy, to technika pozwalająca na maksymalne skupienie i wnikliwość. W swym programie założyłem dwa problemy przenikające się nawzajem:

I – analiza mediów

II – analiza zachowań ludzkich (cykl *Polecenia*)

Pierwszy cykl moich zainteresowań ma niewątpliwie wspólne związki z tym wszystkim, czego dokonywałem od początków 1970 roku w fotografii i filmie. Analityczne próby dokonywane na tych mediach pozwoliły mi poznać w miarę dokładnie naturę zapisów mechanicznych, ich charakter i specyfikę. Natomiast cykl *Polecenia* odkrył mi olbrzymie możliwości video w penetrowaniu ludzkiej psychiki, nie tylko ludzi mi nieznanych, ale i samego siebie. Ten rodzaj samopoznawania jest dla mnie fascynującym tematem, można powiedzieć „bohaterem” mojej pracy.

Łódź 1980